

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2T/7/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115010122
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr Peter Pulman
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2015:6115010122.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Banská Bystrica JUDr. Peter Pulman na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26. 3. 2015 v Banskej Bystrici, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný M. U., nar. XX.XX.XXXX v H. H., trvale bytom I. H. H., prechodne bytom S., C. I. XXX

je vinný, že

dňa 03.10.2014 približne o 21.53 h na piatom poschodí bytového domu na M. ulici XXXX/XX v Banskej Bystrici, pod vplyvom alkoholu kopal do vstupných dverí bytu č. XX, pokúšal sa dostať do tohto bytu obývaného jeho bývalou družkou I. G., nar. XX.XX.XXXX a vyhrážal sa jej zabitím takým spôsobom, že to u nej spôsobilo dôvodnú obavu o život,

t e d a

vyhrážal sa inému smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a taký čin spáchal na chránenej osobe,

č í m s p á c h a l

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.

Podľa § 44 Trestného zákona súd upúšťa od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43 Trestného zákona, pretože pokladá trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, výkon ktorého bol podmienene odložený s nariadením probačného dohľadu na skúšobnú dobu 5 (päť) rokov rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/75/2012 z 5. 9. 2012 za zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Na hlavnom pojednávaní bolo preukázané, že obžalovaný M. U. dňa 03.10.2014 približne o 21.53 h na piatom poschodí bytového domu na M. ulici XXXX/XX v Banskej Bystrici, pod vplyvom alkoholu kopal do vstupných dverí bytu č. XX, pokúšal sa dostať do tohto bytu obývaného jeho bývalou družkou I. G., nar. XX.XX.XXXX a vyhrážal sa jej zabitím takým spôsobom, že to u nej spôsobilo dôvodnú obavu o život.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o tom, že sa cíti byť vinný zo spáchania uvedených skutkov, ktoré súd po tom, čo kladne odpovedal na otázky v zmysle § 333 ods. 2 písm. c), d), f), g), a h) Trestného poriadku prijal a vyhlásil, že vykoná iba dôkazy súvisiace s ukladaním trestu a ochranného opatrenia.

Po právnej stránke bolo namieste jeho konanie kvalifikovať ako spáchanie prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.. Tohto prečinu sa dopustí ten, kto sa vyhráža inému smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a taký čin spácha na chránenej osobe. Za chránenú osobu je v tomto prípade podľa § 127 ods. 5 Trestného zákona považovaná aj bývalá družka.

Za spáchanie prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona zákon ustanovuje trest odňatia slobody na 6 mesiacov až 3 roky.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu za takto zistené zavinenie súd vychádzal z ustanovení § 34 Tr. zákona, teda prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, ktorým je vyvolanie psychickej traumy u blízkej, ktorý následok je však odstrániteľný za predpokladu zdržania sa požívania alkoholických nápojov zo strany obžalovaného a znormalizovania vzťahov medzi ním a bývalou družkou s cieľom zabezpečiť výchovu a výživu ich dvoch detí. Súd tiež prihliadal na zavinenie a pohnútku obžalovaného, ktorý neprípustným spôsobom vymykajúcim sa všeobecným normám o spolužití blízkych osôb zasiahol do psychickej integrity iného.

Pri ukladaní trestu, súd prihliadal na osobu obžalovaného, tiež na jeho osobné, rodinné a sociálne pomery, ako aj na poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a možnosť nápravy.

Obžalovaný v rámci svojho vyjadrenia k ukladaniu trestu uviedol, že svoje konanie úprimne ľutuje, v rámci kladenia otázok poškodenej naznačil, že k svojmu konaniu bol aj vyprovokovaný jej správaním, pričom jeho záujem do budúcnosti je v prvom rade zabezpečiť ich spoločné deti.

Súd vo vzťahu k ukladaniu trestu a posúdeniu motivácie obžalovaného vykonal výsluch poškodenej I. G., ktorá k ich vzájomnému spolužitiu uviedla, že s obžalovaným sa zoznámila v roku 2009, po čase sme začali žiť v spoločnej domácnosti v jeho byte. V roku 2011 sa im narodil prvý syn, nakoľko však obžalovaný požíval alkoholické nápoje spoločnú domácnosť opustila a od augusta 2011 bývala vo svojom byte na M. ulici XX. V septembri 2012 sa im narodil druhý syn. Obžalovaný jej pomáhal so starostlivosťou o deti, so starším synom má veľmi dobrý vzťah, druhý syn je ešte malý a preto vzťah obžalovaného k nemu nehodnotila. Deti boli zverené do jej starostlivosti, ale v roku 2014 súd nariadil u oboch ústavnú starostlivosť. Svedkyňa uznala, že aj ona užíva alkoholické nápoje a dôvodom odňatia detí bol práve alkohol, pričom svoje správanie sa snaží orientovať tak, aby jej deti boli vrátené. V ich spolužití boli pekné, aj zlé chvíle. Obžalovaný sa aj domáhal, aby ho pustila k sebe domov, niekedy ho pustila, niekedy nie. Keď ho nepustila potom kopal do dverí, vypínal elektriku.

Tieto nedorozumenia sa podľa názoru súdu prejavili aj vo viacnásobných postihnutiach obžalovaného za priestupky, ktoré rozhodnutia na hlavnom pojednávaní oboznámil, pričom poznamenáva, že išlo o postihy vykonané v neprítomnosti obžalovaného.

Súd u obžalovaného vzhľadom na jeho priznanie a vyhlásenie na hlavnom pojednávaní zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Na druhej strane obžalovanému priťažovalo v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona, že už bol v minulosti odsúdený, konkrétne za prečin nebezpečného vyhrážania voči bývalej priateľke v konaní Okresného súdu Banská Bystrica 5T/67/2008 k peňažnému

trestu, ktorý nezaplátil celý a bol nariadený výkon časti náhradného trestu odňatia slobody 4 mesiace a za zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica 5T/75/2012 k trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky, výkon ktorého bol podmienienečne odložený a bol nariadený dohľad mediačným a probačným úradníkom v trvaní 5 rokov.

Vzhľadom na rovnováhu pohľadujúcich a priťažujúcich okolností bolo potom namieste obžalovanému ukladať trest v rámci zákonom určenej základnej trestnej sadzby, pričom ide o ukladanie ďalšieho trestu podľa § 43 Trestného zákona, nakoľko čin obžalovaný spáchal predtým, ako bol trest uložený skorším rozsudkom vykonaný.

Súd považuje za potrebné vysvetliť diametrálny rozdiel vo výroku o treste v tomto rozsudku oproti pôvodne vydanému trestnému rozkazu, ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere. V čase vydania trestného rozkazu obžalovanému nebolo možné priznať žiadnu pohľadujúcu okolnosť, v jeho neprospech tu bola iba priťažujúca okolnosť predchádzajúceho odsúdenia čo spôsobovalo povinnosť súdu zvýšiť dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a ukladať trest na 16 mesiacov až 3 roky.

Vychádzajúc už so spomínaného vyhlásenia obžalovaného na hlavnom pojednávaní, ktorým uznal vinu a úprimne oľutoval svoje konanie, ktoré vyhlásenie súd prijal, sa obžalovaný vo vzťahu k ukladaniu trestu dostal do základnej trestnej sadzby vo výmere 6 mesiacov až 3 roky.

Nakoľko obžalovaný ešte stále vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, kde skúšobná doba plynie až do 9. 11. 2017 spolu s nariadeným dohľadom mediačným a probačným úradníkom, ma súd za to, že tento trest je možné považovať na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný a podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia ďalšieho trestu. K upusteniu od ďalšieho trestu súd viedla aj skutočnosť, že v tejto veci bol obžalovaný aj vo väzbe, ktorú vykonal celkom v rozsahu 4 mesiace a 10 dní.

Obžalovaný spáchal trestný čin v súvislosti s požívaním alkoholických nápojov a napriek tomu, že na hlavnom pojednávaní preukázal, že sám dobrovoľne začal protialkoholickú liečbu, mal súd za to, že na dovŕšenie nápravy obžalovaného je potrebné uložiť mu aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok (§306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.